

Nadal reclama un gran pacte polític per salvar Catalunya

CRÀ'NICA. L'exdirector de El Periódico va inaugurar un cicle de tres conferències que organitza **El Pou de la Gallina** amb motiu del 25^è aniversari. Rafel Nadal, a part de parlar de la situació política, va fer un col·loqui sobre el seu llibre "Quan érem feliços", alhora que va aprofitar per reclamar un periodisme compromès amb la veritat i el gust literari.

Rafel Nadal s'adreça a l'audiència amb un llenguatge directe i amb una certa sornegueria. Foto: Ramon Aran

El periodista, germà de Joaquim Nadal, portaveu del grup parlamentari socialista i exalcalde de Girona, és integrant d'una família molt influent i benestant de Girona. Una nissaga amb pares profundament catòlics, però amb fills declaradament d'esquerres que no es defineixen públicament religiosos. Una família curiosa que ha quedat retratada en el llibre que ha guanyat el Premi Josep Pla d'enguany. El llibre, titulat "Quan érem feliços", l'ha escrit en Rafel. En aquest llibre, explica algunes de les vivències i característiques familiars més interessants. Nadal va aprofitar el marc del Centre Cultural del Casino per donar detalls als assistents de diversos passatges del llibre.

En un col·loqui iniciat a dos quarts de nou de la nit i acabat sobrepassades les 10, Nadal va confessar «la disciplina que hi havia a casa, tot i que ens la saltàvem». El seu llibre també fa una fotografia d'època de la societat gironina de la postguerra, tot i no ser un llibre d'història. Una societat dividida entre una Girona "oficial" i una de "popular". I, al mateix temps, "Quan érem feliços" és un agraïment a tots aquells pares que "van callar i tirar endavant els fills, tot i haver viscut la guerra". Fins i tot va fer autocrítica: "alguns joves vàrem voler explicar-los, a ells, la guerra".

"Érem la petita burgesia de província, diferenciada de la barcelonina"

"A Barcelona, les famílies eren nissages», va explicar Nadal. "A Girona eren fetes a si mateixes". Nadal diferenciava, així, la societat acomodada i privilegiada de Girona de la centralista de la capital. "Aquesta classe social i les classes populars es van autodissoldre constituint la classe mitjana". "Classe mitjana, que ja veurem què passa", va acabar d'etzibar. "Llavors no coneixia, quan era infant, el que era la pobresa", "a casa, estíuejàvem". És per això que la rebel·lia juvenil, per part dels fills burgesos, estava enfocada a l'autoritat del professor.

L'escriptor va signar uns quants exemplars del seu llibre en acabar el col·loqui. Foto: Ramon Aran

"No renego del passat, però tampoc m'hi sento esclau"

Tot i el premi i l'èxit de vendes del seu segon llibre, alguns lectors el defineixen com una autobiografia "nostàlgica". De forma matisada i clara va poder trencar amb aquesta impressió, recordant que "no renego del passat, però tampoc m'hi sento esclau". I ho va fer, per poder extreure el millor del passat i "reivindicar-ho". Com per exemple, "el seguiment de la calendarització alimentària i els ritmes pausats" d'una època. "Fins i tot, m'han dit que si sóc del moviment Slow (a poc a poc, en anglès)". A més, va voler diferenciar una "felicitat explosiva", més juvenil, enfront l'actual "més serena i reflexiva", més madura. Alhora, Nadal va voler remarcar que ell recorda tals moments feliços de la infantesa, "tot i la dictadura".

Sobre el Premi i el fet que li diguin que "planeja", en referència al gran escriptor Josep Pla, Rafel Nadal va exposar que «Pla cal rellegir-lo» i que és una literatura que amb "dues frases t'explica

tant...". No obstant aquestes referències al llibre, la conferència va ser l'excusa perfecte per generar un debat polític entre els assistents i l'escriptor, conegut per participar en tertúlies de gran audiència a TV3, 8TV, RAC1, entre altres.

"Jo defenso aquest sistema"

Rafel Nadal, des de fa algun temps ençà ha convertit «la defensa del sistema», amb una definició, això sí, matisada, en una reivindicació progressista. Durant el debat amb la quarantena de manresans i bagencs que hi van assistir, va defensar el "model d'Estat del Benestar".

*El periodista es mostra pessimista per culpa de l'actitud dels partits catalans. Foto: **Ramon Aran***

"Els partits s'han de tancar en una sala fins que es posin d'acord"

L'exdirector d' *El Periódico* considera bo recordar allò millor de temps pretèrits. Això sí, durant la conferència-debat, Nadal va recordar als assistents que "en cap cas, temps passats foren millors". Tot i això, durant el debat amb els assistents, en resposta a una pregunta del públic («segur que Catalunya és més forta ara?») va matisar aquesta visió optimista no nostàlgica: "Fins fa dos anys, sí", deixant entreveure clarament que ja no. Per això, reclama que "partits, patronals, sindicats i bancs es tanquin en una sala fins que es pugin d'acord, que tots cedeixin". Com a avís, va exposar que "o tots units o no ens en sortirem".

"S'haurien trobat els diners per a discapacitats"

Durant el debat es va parlar força de la crisi econòmica i de l'atzucac nacional en el qual estem inmersos com a nació. En la seva exposició va parlar de La Fageda, on treballen molts discapacitats, tot recordant la manifestació en contra de les retallades socials dirigides a les persones amb necessitats especials. El va sorprendre que, després de conèixer-se les intencions del govern espanyol de reduir la seva part de la subvenció, el dilluns següent no hi hagués hagut una reunió entre els partits catalans i les ONG, ja que els diners "s'haurien trobat". "I si cal, de l'impost de successions, que trobo que és injust perquè ja paguem impostos pel que treballem i cotitzem i és el que estalviem per deixar-ho als fills, però si cal, cal", va recordar. I va tornar a reclamar una acord de país entre els partits: "el PSC pot aportar pau social perquè controla una mica els sindicats i CiU, impost de successions. Tothom pot cedir...".

"El periodisme d'investigació ho té ben negre"

El públic que va assistir al debat li va preguntar sobre el periodisme d'investigació. Rafel Nadal va exposar que veia "un futur ben negre" per a aquest periodisme, i va atorgar part de la responsabilitat a la cultura dels ciutadans. "Als EUA la mentida està molt mal vista, aquí cada dia dius una cosa diferent i no passa res". "A Europa no hem fet bandera, com a ciutadans, de la veritat", va recalcar. D'altra banda, també va etzibar que "n'hi ha que es consideren periodisme d'investigació i fan periodisme de filtracions". Segurament feia referència a *El Mundo*, "un diari important de Madrid". En general, Nadal pensa que el periodisme, en el món en xarxes, ha de "trobar el seu paper". També va reclamar, davant la pregunta d'alguns periodistes, que escrivissin millor: "T'ha de provocar plaer llegir", "les notícies ja les pot saber per la televisió" i, "en general, el periodisme està poc ben escrit". Van ser tres de les frases que van resumir la seva anàlisi sobre la premsa escrita.

*El públic es mostrà força participatiu inquirint la visió de Nadal sobre el moment polític actual. Foto: **Ramon Aran***